

РЕШЕНИЕ

№ 4589

гр. София, 15.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря МАРГАРИТА Т. ЦАНКОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно
наказателно дело № 20231110209341 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 42-0006622/23.05.2023 г., издадено от директора на РД „АА“ – гр. София, на „КМ Транс Фриго“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено административно нарушение по чл. 7, ал. 1, изр. 2 от ЗАвПр, изразяващо се в това, че на 05.04.2023 г. в гр. София е допуснал извършване на обществен превоз на товари по маршрут Република България-Република Гърция с товарен автомобил „Даф“ с рег. № , видно от CMR от 04.04.2023 г., без горепосоченото МПС да е включено в лиценз № 18645 на дружеството-превозвач.

Срещу така издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице „КМ Транс Фриго“ ЕООД, с която са иска неговата отмяна като незаконосъобразно. Изложени са съображения, че АУАН и НП не са издадени от компетентни длъжностни лица, като не съдържат всички задължителни реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Твърди се, че не са спазени давностните срокове по чл. 34 ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП,

както и че АУАН и НП не са връчени на представител на жалбоподателя. Релевирани са доводи за наличието на маловажен случай на извършеното административно нарушение. Твърди се, че не ставало ясно коя норма е нарушена с осъщественото деяние – чл. 96, ал. 1, т. 1 ЗАвПр или чл. 7, ал. 1, изр. 2 ЗАвПр. Изложено е, че в АУАН и НП нарушението не е описано ясно и точно, като се разминава със състава на нарушението, описано в разпоредбата на чл. 96, ал. 1, т. 1 ЗАвПр. Твърди се, че процесното деяние осъществява и състава на административно нарушение по чл. 104з, ал. 5 ЗАвПр., което е в противоречие с нормата на чл. 18 ЗАНН. С оглед на гореизложеното, от съда се иска да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно и необосновано. Претендират се направените разноски в хода на съдебното производство.

Наказващият орган не се явява и не изпраща свой процесуален представител в хода на съдебното производство по делото. В съпроводителното писмо, с което административнонаказателната преписка е изпратена на съда, наказващият орган е релевирал възражения срещу основателността на жалбата, като се претендира възнаграждение за процесуално представителство по делото и е направено възражение за прекомерност на заплатения от насрещната страна адвокатски хонорар.

Дружеството-жалбоподател също не изпраща свой процесуален представител по делото.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На неустановена дата „КМ Транс Фриго“ ЕООД осъществило международен превоз на товари с товарен автомобил влекач марка „Даф“ с рег. № от с. Панаретовци, Република България, до различни населени места в Република Гърция, като за превоза на 04.04.2023 г. били издадени 3 броя

международни товарителници (CMR).

Със заповед № РД-12-1366/24.04.2023 г. на директора на РД „АА“-гр. София било наредено извършването на тематична проверка на дружеството превозвач „КМ Транс Фриго“ ЕООД.

В резултат на проверката служителите на РД „АА“-София установили, че с товарен автомобил марка „Ман“ с рег. № на 05.04.2023 г. е извършен международен превоз на товари от Република България до Република Гърция, без посоченият автомобил да е включен в списъка на автомобили към лиценз № 18645 на Общността за автомобилен превоз на товари, издаден на „КМ Транс Фриго“ ЕООД.

Въз основа на извършената проверка, на 24.04.2023 г. св. Н. съставил АУАН с бл. № 336836/24.04.2023 г. срещу „КМ Транс Фриго“ ЕООД за извършено от дружеството административно нарушение по чл. 7, ал. 1, изр. 2 от ЗАВПр.

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 42-0006622/23.05.2023 г. от директора на РД „АА“-гр. София, с което за описаното в АУАН административно нарушение на „КМ Транс Фриго“ ЕООД била наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

НП било връчено на представител на „КМ Транс Фриго“ ЕООД на 13.06.2023 г., който в законоустановения 14-дневен срок (на 20.06.2023 г.) подал жалба срещу връченото му НП, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля Н.; Констативен протокол от извършена комплексна проверка; справка от ИА „АА“; 3 броя международни товарителници; справка от Агенция „Пътна инфраструктура“ и Заповед № РД-08-30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационни технологии и съобщения.

При направения самостоятелен анализ на събраните по делото доказателства настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетеля Н. Чавдаров, който освен актосъставител е и лице, което е извършило проверката на

дружеството-жалбоподател. От заявеното от св. Чавдаров се установява, че въз основа на извършената проверка по документи и справка от информационната система на ИА „АА“ е установено, че чрез товарен автомобил марка „Ман“ с рег. № СВ 8388 ХА е осъществен международен превоз на товари от Република България до Република Гърция, както и че към момента на издаване на международните товарителници от 04.04.2023 г. същото МПС не е включено в списъка на МПС към лиценз № 18645, издаден на „КМ Транс Фриго“ ЕООД. Това обстоятелство се установява по безспорен начин от приложената по делото разпечатка от системата на ИА „АА“, от която е видно, че автомобилът е вписан в списъка към лиценза на дружеството едва на 26.04.2023 г. или след извършване на процесната проверка.

Съдът обаче счита, че не бе доказано по безспорен начин, че твърденият от наказващия орган международен превоз на товари е осъществен на описаната в АУАН и НП дата 05.04.2023 г. Актосъставителят заяви в съдебно заседание, че е установил датата на извършване на превоза от приложените по делото международни товарителници. От съдържанието на същите обаче се установява единствено, че същите са издадени на 04.04.2023 г., но не и на коя дата е следвало да се осъществи превоза, респ. на коя дата реално е осъществен същият. Твърдението на актосъставителя, че няма как превозът да е осъществен на друга дата, доколкото стоката е натоварена на 04.04.2023 г., не почиват на каквито е и да е обективни данни и доказателства по делото. Действително, по делото е приложена справка от Агенция „Пътна инфраструктура“, от която е видно, че на 05.04.2023 г. е засечено движението на процесния автомобил на територията на Република България, но по маршрут с. Чепинци- с. Марикостиново. Същевременно, стоката, за която се твърди, че е осъществен процесният превоз, е натоварена в с. Панаретовци, община Сливен, но няма данни посоченото МПС да се е движило между с. Панаретовци и с. Чепинци. С оглед на това, по делото не е установено по несъмнен начин, че при засеченото движение на процесния автомобил по републиканската пътна мрежа от с. Чепинци до с. Марикостиново е бил осъществен именно твърдения от наказващият орган превоз на товари. Възможно е да бил осъществяван друг превоз, за друг превозвач или изобщо да не е осъществяван превоз на посочената дата, а товарният автомобил да се е придвижвал по републиканската пътна мрежа поради други причини. В

тежест на наказващия орган е да докаже по безспорен начин вменената на нарушителя фактическа обстановка, вкл. и че на 05.04.2023 г. е осъществен процесният превоз на товари по международни товарителници от 04.04.2023 г. В случая обаче не бе доказано по несъмнен начин посоченото обстоятелство, поради което съдът намира за недоказано „административното обвинение“ относно осъществяване с процесния автомобил на международен превоз на товари от Република България до Република Гърция на 05.04.2023 г.

Съдът кредитира изцяло и останалите приети от съда по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства, като относими към предмета на доказване по делото съгласно разпоредбата на чл. 102 НПК.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира за установено от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона. Съгласно чл. 91 и чл. 92 от ЗавПр контролът се осъществява от органите на ИА „АА“. В този смисъл актосъставителят Н., заемащ длъжността „инспектор“ в РД „АА“- гр. София е материално компетентен да състави процесния АУАН на основание разпоредбата на чл. 37, ал. 1, б. „а“ ЗАНН, вр. чл. 92 от ЗавПр.

Административнонаказващият орган - директорът на РД „АА“ - гр. София, е компетентен да състави обжалваното НП на основание разпоредбата на чл. 47, ал. 2 ЗАНН, вр. чл. 92, ал. 2 ЗавПр и т. I.6. от Заповед № РД-08-30/24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Същевременно АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове, поради което обжалваното НП е съобразено с тези изисквания на процесуалния закон.

Съдът намира за неоснователни релевираните възражения за допуснати нарушения на процесуалния закон при издаване на обжалваното НП. На първо място, съставеният АУАН и обжалваното НП съдържат всички реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН,

като липсва каквото и да е противоречие или неяснота в съдържанието им. Следва да се отбележи, че в съдържанието на АУАН и НП следва да са описани факти и обстоятелства, които обуславят наличието на съставомерните признаци на процесното административно нарушение, но не и всички възможни обстоятелства, свързани с осъществяването му. В този смисъл и в обжалваното НП е посочено на коя дата е осъществен международният превоз на товари, посочена е марка, модел и регистрационен номер на съответния автомобил, както и в какво се изразява самото административно нарушение – допускане осъществяване на превоз на товари с МПС, което не е вписано в списъка към издадения лиценз на Общността на превозвача.

Съдът счита, обаче, че по делото не е безспорно доказано, че дружеството-жалбоподател „КМ Транс Фриго“ ЕООД е осъществило състава на вмененото му административно нарушение по чл. 96, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр).

Съгласно посочената разпоредба подлежи на санкциониране лице, което допусне или разпреди извършването на превоз с моторно превозно средство, което не е включено в списъка на превозните средства към лиценза на Общността. Действително, по делото се установи, че към 05.04.2023 г. МПС марка „Даф“ с рег. № не е било включено в списъка на превозните средства към издадения на „КМ Транс Фриго“ ЕООД лиценз на Общността № 18645. По делото обаче не се доказва по изискуемия от закона несъмнен начин, че е осъществен международен превоз на товари с процесното МПС от страна на „КМ Транс Фриго“ ЕООД и то точно на дата 05.04.2023 г., която е вменена на жалбоподателя като дата на извършване на нарушението. При извършения доказателствен анализ бяха изложени подробни съображения в тази насока, които съдът намира за ненужно да преповтаря. Следва да се акцентира върху обстоятелството, че единствените доказателства, на които се основава обвинителната теза, че на 05.04.2023 г. е извършен международен превоз на товари от Република България до Република Гърция, са приложените по делото международни товарителници. От същите се установява обаче единствено датата им на издаване, а именно 04.04.2023 г., но не и датата на осъществяване на съответния международен превоз. Следва да се отбележи, че датата на извършване на административното нарушение винаги

представлява съществен елемент от неговата обективната страна, като недоказването ѝ, респ. доказване извършване на нарушението на друга дата, представлява основание за отмяна на атакуваното НП.

С оглед на това, съдът намира, че вмененото на дружеството-жалбоподател административно нарушение не е доказано по несъмнен начин, поради което и атакуваното НП се явява незаконосъобразно.

На следващо място, съдът счита, че в АУАН и НП неправилно е посочена като нарушена разпоредбата на чл. 7, ал. 1, изр. 2 от ЗАвПр, съгласно която за всяко моторно превозно средство, с което превозвачът извършва дейността, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощени от него длъжностни лица издават съответно заверено копие на лиценза на Общността или удостоверение за обществен превоз на моторно превозно средство. Видно от посочената норма, в нея не е предвидено конкретно правило за поведение, вменяващо определено задължение за превозвачите, притежаващи лиценз на Общността. Още по-малко в същата разпоредба е предвидено осъществяване на нарушението в хипотезата на допустителство. Именно в разпоредбата на чл. 96, ал. 1, т. 1 ЗАвПр се съдържа както диспозицията, така и санкцията за осъществено допустителство от страна на превозвача, изразяващо се в допускане осъществяване на превоз с МПС, което не е включено в списъка към лиценза на Общността, издаден на превозвача „КМ Транс Фриго“ ЕООД. С оглед на това, в случая неправилно на жалбоподателя е било вменено извършването на административно нарушение по чл. 7, ал. 1, изр. 2 ЗАвПр.

По изложените съображения, съдът счита, че жалбата се явява основателна, поради което атакуваното НП следва да се отмени като незаконосъобразно и необосновано.

Предвид разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН и направеното изрично искане от жалбоподателя в тази насока, в полза на последния следва да се присъдят направените от него разноски по делото за адвокатско възнаграждение. От приложения на л. 10 от делото договор за правна защита и съдействие е видно, че дружеството-жалбоподател е заплатило на адв. Г. сумата от 500 лева за процесуално представителство по делото. С оглед на това, РД „АА“-гр. София следва да бъде осъдена да заплати на „КМ Транс Фриго“ ЕООД сумата от 500 лева, представляваща направени разноски по

делото за адвокатско възнаграждение. Съдът намира за неоснователно релевираното възражение за прекомерност на размера на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, доколкото съобразно разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в конкретния случай минималният размер на адвокатското възнаграждение се равнява на 600 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0006622/23.05.2023 г., издадено от директора на РД „АА“ – гр. София, с което на „КМ Транс Фриго“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за извършено административно нарушение по чл. 7, ал. 1, изр. 2 от ЗАвПр.

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-гр. София да заплати на „КМ Транс Фриго“ ЕООД с ЕИК сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща направени от жалбоподателя разноси за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____